

Група аутора

Три јапанске књиге о социјалистичкој Југославији

Оригинални наслов на јапанском

アイラブユーゴ 1 ユーゴスラヴィ
ア・ノスタルジー 2014 アイラブユーゴ 2 ユーゴスラヴィ
ア・ノスタルジー の 2014 アイラブユーゴ 3 ユーゴスラヴィ
ア・ノスタルジー の 2015

Превод наслова на енглески: Kenta SUZUKI, Ryoji MOMOSE, Masumi KAMEDA, Shinichi YAMAZAKI, *I Love Yugo 1: Yugoslavia Nostalgia for Adults*, Tokyo: Shakai-hyoronsha, 2014.

Ryoji MOMOSE, Masumi KAMEDA; Shinichi YAMAZAKI, Kenta SUZUKI, *I Love Yugo 2: Yugoslavia Nostalgia for Boys*, Tokyo: Shakai-hyoronsha, 2014.

Masumi KAMEDA, Shinichi YAMAZAKI, Kenta SUZUKI, Ryoji MOMOSE, *I Love Yugo 3: Yugoslavia Nostalgia for Girls*, Tokyo: Shakai-hyoronsha, 2015.

(Кента СУЗУКИ, Рјоџи МОМОСЕ, Масуми КАМЕДА, Шиничи ЈАМАЗАКИ, *Ја волим Југу 1: Југоносталгија за одрасле*, Токио: Друштвена критика, 2014.

Рјоџи МОМОСЕ, Масуми КАМЕДА, Шиничи ЈАМАЗАКИ, Кента СУЗУКИ, *Ја волим Југу 2: Југоносталгија за дечаке*, Токио: Друштвена критика, 2014.

Масуми КАМЕДА, Шиничи ЈАМАЗАКИ, Кента СУЗУКИ, Рјоџи МОМОСЕ, *Ја волим Југу 3: Југоносталгија за девојчице*, Токио: Друштвена критика, 2015.)

Иницијатор пројекта био је Кента Сузуки, који је имао везу са издавачком кућом „Друштвена критика“. Кента Сузуки и Шиничи Јамазаки су октобра

2011. разговарали са издавачем г. Јоширо Хамазакијем и заинтересовали су га за објављивање једне књиге о Југославији. Издавач је инсистирао да књига буде богато илустрована фотографијама, а у пројекат је укључен и Рјоци Момосе. Тројица аутора су историчари, бивши студенти једног од водећих јапанских стручњака за историју Балкана, професора Токијског универзитета Нобухира Шибе. Такође, аутори су имали и богато лично искуство стечено дужим боравком у Београду, као и активно познавање српског језика. Тим је био појачан укључивањем колегинице Масуми Канеда, културолошкиње која је студирала у Загребу, чиме је пројекат добио на мултидисциплинарности и боље покривао цео југословенски простор. Током прикупљања грађе и сликовног материјала, издавач је предложио да књига буде тротомна, јер је садржај који су аутори тада припремали постао превише богат за једну књигу.

Први том књиге је објављен у августу 2014, а други у новембру исте године. Трећи, последњи том је завршен у марту 2015.

Намера аутора била је да са различитих аспеката прикаже историју, друштво и културу социјалистичке Југославије, о којој, у Јапану, није било пуно доступних сазнања. Југославија је била удаљена од Јапана не само просторно већ и идеолошки. Поред тога, и сами аутори су хтели да кроз своје истраживање више

сазнају како је изгледала држава која је нестала са мапе почетком 1990-тих. Ниједан аутор није боравио у социјалистичкој Југославији, јер су сви почели да се истраживачки баве овим феноменом тек након распада Југославије и сви су на југословенском простору били први пут деведесетих или почетком двехиљадитих.

Први том са напоменом „за одрасле“, бави се политиком и друштвом социјалистичке Југославије. Садржи основне податке о СФРЈ у четири поглавља: „Политика“, „Тито“, „Друштво“, „Међународни односи“. У поглављу „Политика“ су текстови о симболима, СКЈ, самоуправљању, политичким фигурама, народним херојима, студентским немирима 1968, „Хрватском пролећу“ итд. Поглавље „Тито“: садржи Титову биографију, податке о градовима који су носили његово име, ритуалима прославе његовог рођендана („Титова штафета“), поклонима које је добијао, посети Јапану, „плавом возу“, његовим супругама, сахрани, итд. Поглавље „Друштво“ доноси текстове о „јунацима социјалистичког рада“, попут Алије Сиротановића, омладинским радним акцијама, милицији, југословенским

језицима, етничком сликом („народи и народности“), улогом ЈНА, ветеранском организацијом СУБНОР, концептом „општенародне одбране“, итд.

У одељку „Међународни односи“: дате су информације о сукобу око резолуције Информбироа, политици несврстаних, односима са Кином и Северном Корејом, представама о Југославија у јапанској популарној култури, гастарбајтерима, миграцијама, итд.

Други том са поднасловом „За дечаке“ садржи разне теме у вези саобраћаја, инфраструктуре, индустрије, спорта. Текст је организован на поглавља: „Привреда и индустрија“, „Инфраструктура“, „Саобраћај“, „Спорт“. Дате су информације о економском систему Југославије, новцу и инфлацији, систему друштвеног влас-

ништва предузећа, туризму, фабрици аутомобила „Застава“, коришћењу атомске енергије, синдикатима, итд. Инфраструктура доноси основне податке о путној мрежи, градњи омладинских пруга, стамбеној политици (друштвени станови), Хотелу „Југославија“, хидроелектрани Ђердап итд. У поглављу о саобраћају и средствима саобраћаја читаоци су добили податке о Југу 45, Пони бициклу, трамвајском саобраћају, аутобусима, тролејбусима, Југословенској железници, ЈАТ-у итд. За поглавље о спорту изабране су теме: фудбал, кошарка, навијачка култура, олимпијада, скијање, ватерполо, бокс, цудо, шах итд.

Трећи том „За девојчице“ садржи следећих шест поглавља: „Култура“, „Свакодневни живот“, „Храна“, „Мода и ситнице“, „Популарна култура“, „Југоносталгија“. У одељку о култури дате су информације о: пропаганди, партизанским споменицима, југословенској авангарди, револуционарним песмама, наивној уметности, Иву Андрићу, Мирославу Крлежи, Николи Тесли, кинематографији, глумцима Радету Шербецији и Мири Фурлан, итд.

„Свакодневни живот“ садржи текстове о пионирима, образовању, религији, празницима, вицевама, штампи, робним кућама, обичају кумства, Сарајеву, Суботици и другим градовима, итд. Ту су и информацији о храни и пићу: ракији, пиву, кафи, слаткишима, прехрамбеној индустрији (Краш, Бамби, Вегета), познатим индустријским маркама (Горење, Раденска, итд...). У поглављу „Мода и ситнице“ налазе се подаци о Борову, Елану, маркама цигарета, Соскџи итд. „Популарна култура“ обухвата: партизанске филмове, Топ листу надреалиста, ТВ серије, рок музику, феномен Бијелог дугмета, Laibach, турбо-фолк, ромске труба-че, учешће на Евровизији, феномен љубитеља стрипа Алан Форд, југословенске цртане филмове, итд. Одељак о југоносталгији, поред објашњења тог феномена, доноси текст „СФРЈ за понављаче“, затим о Leksikonu YU mitologije.

На основу податка добијених од издавача, књиге су наишле на више него очекивано занимање јапанске публике и продате су такође преко сваког почетног очекивања. Аутори претпостављају, да је то резултат недостатка релевантних књига о Југославији на јапанском језику, као и због чињенице да је писање о Југославији у Јапану било, углавном, концентрисане на кризу ратове деведесетих. Тако су аутори својим тротомним пројектом, на занимљив и методолошки инвентиван, јапанској публици привлачан начин, одговорили на ове захтеве. Издавач и аутори организовали су поводом изласка сва три тома промотивну вечеру у једној од великих књижара у Токију „Кинокуниа“ (12. марта 2015). Снимак се налази: <https://www.youtube.com/watch?v=-KA8OYvCDC8>. Једина информација објављена на српском био је текст у новосадском Дневнику, поводом изласка из штампе првог тома. Овај информативни приказ, иако долази са закашњењем, скреће пажњу на ово важно и оригинално упознавање јапанске читалачке публике са феноменом социјалистичке Југославије, у њеној политичкој, друштвеној и културној сложености.